

'A POSTERIORI'

**Päiväkirjamerkintä,
9. joulukuuta 2005.**

Kulkiessani tutulla antikvariaat-
tikierroksellani etsimässä nahkasel-
käisiä kirjoja ylähyllyjeni koristeeksi
vastaani sattui Runeberginkadulla
kaksi joviaalia nuorta miestä. He sa-
nailivat niin voimakkaasti, etten voi-
nut olla kuulematta heidän keskuste-
luaan. Se huvitti minua suuresti, ja py-
sähdyin hetkeksi ravintola Ateljeessa,
jossa kirjasin keskustelun nautittua-
ni kaksi punaviinilasillista. Hahmot
kuin nimesivät itsensä: Burberryn si-
niraidallinen ja Dieselin Woodelyt.

Burberryn siniraidallinen: Timp-
pa hei, muistatko sä ne Domman bileet
lauantaina? Siellä oli helppoa naista
tarjolla enemmän kuin on kukkarolle
terveellistä.

Dieselin Woodelyt: Eivät ne niin
helppoja olleet. Mutta ne puhui jostain
Valtsikasta - olisivatko provinsista?

BS: Kato hei joo, olen mä siitä
kuullut joskus. Ne on kato sieltä yli-
opistolta, sieltä ihan Senaatintorin ku-
peesta.

DW: Hei joo hei, siellä on se jo-
ku sihteeriopisto, siinä Yliopistonka-
dulla. Ihan siinä Portzania -kuntosai-
lin luona!

BS: Ei se mikään sali oo, siellä ne
niinku, no mitä se nyt on... opiskelee.
Kato kun kirjoittaa ylioppilaaksi eikä
tiedä minne mennä, niin mennään yli-
opistoon: siellä on paljon niitä, jotka
eivät päässeet kauppiikseen!

DW: No sehän on kiva kuulla! Mä
mietinkin mihin kaikki mun kaverit
häipyi mursusyksyn jälkeen. Ei soit-
tanut, ei vastannut soittoihin...ne on
siellä yliopistossa kaikki! No mitä ne
siellä tekee?!

BS: Siellä opiskelee kaikki ne tur-
hat tyypit, joista ei isona tulee mitään:
opettajat, eläinlääkärit, virkamiehet...
sieltä kai tulevat papitkin!

DW: No huh huh, ei musta olisi sii-
hen selibaattiin. Kyllä ne valtsikkalai-
set paljasta pintaa näytti - useampi-
kin näytti Kylie Minoguelta. On siinä
miehellä usko koetuksella...

BS: Kauheaa miten jotkut tuhlaa-
vat elämäänsä. Tiesitkö muuten miten
ne jaetaan eri linjoille? Arvalla!

DW: Mitä? Eikö niilläkin ole pää-
sykoikeita ja monivalintakysymyk-
siä?

BS: Usko tai älä: niillä on *essei-
tä*. You know, vähän niin kuin aine-
kirjoitusta.

DW: Ne niinku jauhaa paskaa?

BS: Joo joo! Ja eihän tekstistä voi
laskea pisteitä - siksi ne jaetaan niille
linjoille arvalla: jos käy hyvä tuuri, voi
päästä juristiksi tai lääkäriksi, mutta jos
nalli napsahtaa pahasti niin voi joutua
vaikka lastentarhanopettajaksi tai psy-
kologiksi. Revi siitä!

DW: Eihän tuossa ole mitään jär-
keä. Sehän olisi kuin pelaisi venäläistä
rulettia elämänsä kanssa.

BS: Totta. Homma toimiikin suu-
ren luokan kusetuksella. Muistatsä
mitään ylppäribileistä?

DW: No enpä juuri, muistatko mu-
ka itse?

BS: No en tietenkään, mut-
ta silloin kato ne 'rekrytoijat' liik-
kuu. Ne kyselee kännisiltä ylioppi-

lailta, mitä sä haluat tehdä elämäsi
kanssa, ja jos vastaa, että emmä tie-
dä - eli et halua kauppiikseen - niin
silloin ne lätkäisee sulle eteen yliopis-
ton hakulomakkeen, ottaa nimen pa-
periin ja bon voyage, nalkissa oot!

DW: Hirvee duuni, nehän joutuu
hakemaan melkein 10 000 nimeä pa-
periin, kun osa porukasta karsiutuu
poiskin.

BS: Niinpä, kai nekin haluaa pitää
jotain kontrollia laadun suhteen - wan-
nabe kauppiilaiset ennen muita!

'A posteriori'

*'A posteriori' on kokenut kosmopo-
liitti sekä tarkkasilmäinen yhteiskun-
nan ja seurapiirielämän havainnoit-
sija. Hänet voi nähdä silloin tällöin
kiertämässä sivistyksensä alkuläh-
teillä yliopistomaailmassa. Toimitus
on onnistunut taivuttelemaan hänet
antamaan valittuja päiväkirjaottei-
taan julkaistavaksi.*

Every great accomplishment
is at first impossible.

Go on. Be a Tiger.

Choose a career at Accenture where
every challenge is an opportunity.

Never. Can't. Impossible. These are words that inspire the high performer. To find out how you can help clients close the gap between what is and what could be, and become high performance businesses, visit www.accenture.fi/tyopaikat

• Consulting • Technology • Outsourcing

accenture
High performance. Delivered.